RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 234.122 van 14 maart 2016
in de zaak A. 211.600/X-15.674.

In zake :
1. Donaat KNOOPS
2. Rina CARDEYNAELS
3. Jochen KNOOPS
4. Brigitte KNOOPS

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Andy Beelen
kantoor houdend te 3740 Bilzen
Grensstraat 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. het VLAAMSE GEWEST
   bijgestaan en vertegenwoordigd door
   advocaten Koen Geelen en Wouter Moonen
   kantoor houdend te 3500 Hasselt
   Gouverneur Roppesingel 131
   bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de GEMEENTE AS

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 februari 2014, strekt tot de nietigverklaring van:

> "Het besluit van de Minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand d.d. 07.11.2013 waarbij als volgt wordt besloten:
>
> 'Artikel 1. De verwerving van de onroerende goederen gelegen te As, met een totale in te nemen oppervlakte en kadastraal bekend zoals vermeld op het bijgevoegde onteigeningsplan waartoe de gemeenteraad van As voor de realisatie van het RUP 'Centrum' te As definitief besloten heeft op 22 november 2012 wordt, met uitzondering van de innemingen 1 tot en met 10 van de onteigeningstabel, tot nut van het algemeen erkend.
>
> Ar. 2. De inbezitneming van de onroerende goederen vermeld in artikel 1, met uitzondering van de innemingen nummers 1 tot en met 10 van de onteigeningstabel, is volstrekt noodzakelijk.'"

II. Verloop van de rechtspleging

2. De eerste verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De eerste verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 oktober 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Andy Beelen, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Rutger Tibau, die *loco* advocaten Koen Geelen en Wouter Moonen verschijnt voor de eerste verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 19 april 2012 stelt de gemeenteraad van de gemeente As het ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: RUP) “Centrum”, met bijhorend onteigeningsplan, voorlopig vast.

Het openbaar onderzoek loopt van 21 mei 2012 tot en met 20 juli 2012. Onder anderen verzoekers, eigenaars van de percelen nrs. 19 en 19*bis* van de onteigeningstabel, dienen een bezwaar in.

De taken van de Gecoro worden uitgeoefend door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, die op 17 oktober 2012 gemotiveerd advies uitbrengt.

Zich bij dit advies aansluitend, stelt de gemeenteraad op 22 november 2012 het RUP “Centrum” definitief vast, keurt hij het erbij gevoegde onteigeningsplan goed, en beslist hij de aanvraag tot onteigeningsmachtiging bij hoogdringendheid voor goedkeuring te bezorgen aan de minister bevoegd voor Binnenlands Bestuur.

De deputatie van de provincieraad van Limburg keurt het RUP goed bij besluit van 20 februari 2013.

De gemeenteraad beslist op 20 juni 2013 de onteigening bij hoogdringendheid van de percelen opgenomen in het onteigeningsplan bijkomend te motiveren en de aanvraag tot onteigeningsmachtiging te bezorgen aan het agentschap voor Binnenlands Bestuur voor goedkeuring door de minister.

Met het bestreden besluit van 7 november 2013 verklaart de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand de verwerving van de onroerende goederen vermeld op het onteigeningsplan waartoe de gemeenteraad van As op 22 november 2012 besloten heeft tot nut van het algemeen te erkennen “met uitzondering van

innemingen nummers 1 tot en met 10 van de onteigeningstabel". Tevens wordt besloten dat de inbezitneming van de onroerende goederen, met uitzondering van innemingen nummers 1 tot en met 10, volstrekt noodzakelijk is.

Geoordeeld wordt dat uit de motivering van het gemeentebestuur in de gemeenteraadsbeslissingen van 19 april 2012, 22 november 2012 en 20 juni 2013, die samen met het ministerieel besluit aan de belanghebbenden betekend moeten worden, "blijkt dat de onteigening noodzakelijk is en van openbaar nut". De hoogdringendheid en de noodzaak van de onmiddellijke inbezitneming wordt niet bewezen geacht.

4. Op 9 oktober 2014 keurt de gemeenteraad een "aanvraag nieuwe onteigeningsmachtiging bij hoogdringendheid centrumvernieuwing" goed. Meer bepaald wordt besloten de Vlaamse regering te verzoeken het onteigeningsplan bij de gemeenteraadsbeslissing van 22 november 2012 goed te keuren en machtiging te verlenen tot onteigening van de onroerende goederen die op het onteigeningsplan zijn aangeduid als innemingen 11 tot 19*bis* overeenkomstig de wet van 26 juli 1962 'betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte'.

In haar antwoord van 22 december 2014 merkt de Vlaamse minister op dat voor de innemingen 11 tot en met 19*bis* van het onteigeningsplan al een onteigeningsmachtiging werd verleend op 7 november 2013 en dat het gelet op het beroep ertegen bij de Raad van State niet wenselijk is een nieuwe onteigeningsmachtiging te verlenen. Weliswaar kan, volgens de minister, eventueel een aanvullende machtiging worden verleend voor de toepassing van de rechtspleging bij dringende omstandigheden, maar de bijkomende elementen die worden aangevoerd, tonen niet concreet aan dat er nu opeens een snelle afhandeling nodig zou zijn.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. De verzoekers leiden een eerste middel af “uit de schending van art. 16 van de Grondwet, van art. 1 van de wet van 27.05.1870 houdende vereenvoudiging van de administratieve vormvereisten inzake onteigeningen ten openbare nutte, en van art. 1 van het besluit van de Vlaamse Regering inzake onteigeningen ten algemenen nutte ten behoeve van de gemeenten, de provincies, de autonome gemeentebedrijven, de autonome provinciebedrijven, de OCMW’s, de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en de provinciale ontwikkelingsmaatschappijen d.d. 14.10.2011, en van de beginselen van behoorlijk bestuur, c.q. het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel”.

Toegelicht wordt dat de minister in de bestreden beslissing geen machtiging tot onteigening aan de gemeente As heeft verleend. In de artikelen 1 en 2 wordt alleen maar erkend dat de verwerving tot nut van het algemeen is en dat de inbezitneming volstrekt noodzakelijk is. In “het decisieve besluit” ontbreekt de machtiging. Dit kan niet worden “opgelost” “middels interpretaties/vermoedens”. “De wet van 27.05.1870 en het besluit van 14.10.11 zijn duidelijk in die zin dat de machtiging volstrekt vereist is”.

Beoordeling

6. Op grond van de in het middel aangevoerde wet van 27 mei 1870 en het besluit van de Vlaamse regering van 14 oktober 2011 behoeft de gemeente As, om tot de door haar gewenste onteigening te kunnen overgaan, een besluit waarin de Vlaamse minister bevoegd voor de binnenlandse aangelegenheden de onteigening ten algemenen nutte toestaat of machtigt.

7. Het bestreden ministerieel besluit draagt als opschrift “Ministerieel besluit waarbij aan het gemeentebestuur van As machtiging tot onteigening wordt verleend van onroerende goederen gelegen in As voor de realisatie van het RUP ‘Centrum’”.

In de bestreden beslissing antwoordt de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand aan de gemeente As, onder verwijzing naar precies de voormelde wet van 27 mei 1870 en het besluit van de Vlaamse regering van 14 oktober 2011 en naar de gemeenteraadsbeslissing met betrekking tot de aanvraag tot onteigeningsmachtiging, dat de beoogde verwerving van onroerende goederen zoals vermeld op het bijgevoegde onteigeningsplan, de innemingen nummers 1 tot en met 10 uitgezonderd, tot nut van het algemeen wordt erkend en dat de inbezitneming ervan volstrekt noodzakelijk is.

Gespecificeerd wordt ook nog in de beslissing dat de gemeenteraadsbesluiten van 19 april 2012, 22 november 2012 en 20 juni 2013 integraal deel uitmaken van “dit ministerieel machtigingsbesluit” en er samen mee betekend moeten worden.

8. Het bestreden besluit kan alleen maar begrepen en gekwalificeerd worden als een machtigingsbesluit.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

9.1. Een tweede middel voert de schending aan “van art. 16 van de Grondwet, art. 1 van de wet van 27.05.1870 houdende vereenvoudiging van de administratieve vormvereisten inzake onteigeningen ten openbare nutte[,] de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van de bestuurshandelingen, de materiële en de formele motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel (incl. proportionaliteitsbeginsel)".

9.2. Een eerste onderdeel acht de noodzaak tot onteigening, en het algemeen nut van de onteigening, van de percelen 11 - 19*bis* "ondergraven" en "niet aanwezig, minstens niet aangetoond en afdoende gemotiveerd" door de tegenstrijdigheid die hierop neerkomt dat:
- enerzijds de gemeenteraadsbeslissing van 22 november 2012 tot definitieve vaststelling van het RUP Centrum de noodzakelijkheid tot onteigening van alle percelen, inbegrepen de percelen 1 - 10, aanneemt, en de gemeenteraadsbeslissing van 20 juni 2013 tot aanvraag van de onteigeningsmachtiging overweegt dat de onmiddellijke inbezitneming van "de" gronden opgenomen in het onteigeningsplan onontbeerlijk is, maar
- anderzijds de gemeenteraadsbeslissing van 20 juni 2013 ook overweegt dat een onteigening van de percelen 1 - 10 zich slechts "mogelijks" opdringt en de bestreden beslissing, door in artikel 2 de innemingen 1 - 10 uit te sluiten, aangeeft dat de inbezitneming van die gronden inderdaad niet noodzakelijk is.

9.3. Volgens een tweede middelonderdeel zijn het algemeen nut en de volstrekte noodzaak om te onteigenen niet aanwezig, minstens niet afdoende gemotiveerd.

De beslissing van 20 juni 2013, waarnaar de bestreden beslissing van 7 november 2013 verwijst, bevat meer verwijzingen naar privaat nut en private functies dan naar algemeen nut en openbare functies. Het privaat gedeelte overheerst in het project, het project zal ontwikkeld worden via een publiek-private samenwerking, en de onteigening vindt zijn ultieme verantwoording in de opvatting dat het onaanvaardbaar is dat de gemeente geen bloeiende handelskern bevat.

Het doen bloeien van een bestaande handelskern is, aldus de verzoekers, geen kerntaakstelling van een gemeente zoals As, laat staan nog een

kerntaakstelling die duidelijk ten algemene nutte is en waarvoor onteigening volstrekt noodzakelijk is. Er is blijkbaar wel een handelskern; er is geen duidelijke vraag geweest van de inwoners; veel bewoners hebben bezwaren ingediend. Bovendien is de gemeente in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen (hierna: RSV) aangeduid als buitengebied, heeft volgens het provinciaal ruimtelijk structuurplan Limburg (hierna PRSL) de gemeente geen taakstelling te vervullen inzake het bewerkstelligen van centrumontwikkeling of ruimte voor economische functie van handel of bedrijvigheid en zijn geen delen van As geselecteerd als een relevante kleinhandelsconcentratie.

9.4. In een derde middelonderdeel wordt betoogd dat de gemeente te vlug naar de onteigening heeft gegrepen, terwijl dit een *ultimum remedium* moet zijn. Minstens is het tegendeel niet bewezen of afdoende gemotiveerd.

Leegstand wordt naar voren geschoven als een motief voor de onteigening en het algemeen nut, maar de vraag rijst welke andere initiatieven de gemeente dan al heeft genomen om deze leegstand te bestrijden. Het motief van de leegstand geldt overigens niet voor de eigendommen van de verzoekers. Voorts heeft de gemeente niet het initiatief genomen om de eigenaars van de kwestieuze percelen “eerst eens aan te schrijven en hen samen te brengen voor een bespreking van het ‘probleem’ en hun de kans [te] bieden om, eventueel binnen een ander bepaalde termijn, mekaar te vinden in een projectontwikkeling (in de veronderstelling dat die dan noodzakelijk zou zijn [...])”.

9.5. In de laatste memorie ontlenen de verzoekers een nieuw, vierde onderdeel aan de gemeenteraadsbeslissing van 9 oktober 2014 om de Vlaamse regering opnieuw te verzoeken een machtiging te verlenen tot onteigening van de onroerende goederen aangeduid als innemingen 11 tot en met 19*bis* overeenkomstig de wet van 26 juli 1962 ‘betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte’. Volgens de verzoekers dient vastgesteld dat de motivering van het algemeen nut en van de noodzaak in de nieuwe beslissing van 9 oktober 2014 “zeer duidelijk” verschilt van die in de beslissingen van 19 april 2012, 22 november 2012 en

20 juni 2013. Deze “significante verschillen” hebben tot gevolg dat de motivering van het algemeen nut en de noodzaak in de bestreden beslissing van 7 november 2013 “niet meer als wettig (afdoende, (rechts-)zeker, volledig, juist, niet-tegenstrijdig...) aanzien kan worden”.

Beoordeling

10. De tegenstrijdigheid die de verzoekers de verwerende partij in het eerste middelonderdeel verwijten, bestaat naar het oordeel van de Raad van State niet.

Zoals uit de beslissing van 22 november 2012 tot definitieve vaststelling van het RUP kan worden opgemaakt, beoogt de gemeente ermee het centrum uit te bouwen “als een ontmoetingsplek en lokaal handelscentrum met een aanbod aan detailhandel gecombineerd met een gestructureerd dienstenaanbod”. Overwogen wordt dat het “om tot een ontwikkeling van de centrumzone te kunnen komen bijgevolg noodzakelijk is dat een aantal gronden in bezit kunnen genomen worden ten einde tot één harmonieuze kwalitatieve ontwikkeling te komen”.

Het opzet dat de centrumzone als één geheel wordt ontwikkeld, wordt niet als zodanig tegengesproken door de fasering die in de aanvraag tot onteigeningsmachtiging van 20 juni 2013 ter sprake komt. In deze beslissing van 20 juni 2013 overweegt de gemeente dat zij “het gebied voorliggend aan de Kerk prioritair wenst te ontwikkelen” en dat “de overige in het onteigeningsplan opgenomen percelen (1 - 10) pas in een latere fase zullen ontwikkeld worden”, waarbij een onteigening zich “mogelijks” zal opdringen.

Weliswaar overweegt vervolgens de gemeente in de gemeenteraadsbeslissing van 20 juni 2013 dat een onmiddellijke inbezitneming van “de” – zonder onderscheid – gronden in het onteigeningsplan onontbeerlijk is. Aangezien echter de Vlaamse minister goed gelezen heeft dat de ontwikkeling

en onteigening van de percelen 1 - 10 nog niet werkelijk aan de orde zijn, sluit hij die innemingen (1 - 10) uit zijn machtiging van 7 november 2013 uit.

11. Het eerste onderdeel is ongegrond.

12. De bestreden onteigeningsmachtiging wordt verleend ter realisatie van het RUP “Centrum”. Als gezien is dit RUP gericht op de ontwikkeling van de centrumzone. Het beoogt “de realisatie van een ruimtelijk en functioneel coherent centrum voor As”, met “een geconcentreerde verwevenheid van de verschillende functies binnen een ruimtelijk herkenbare centrumzone, een zone die de nodige ruimtelijke kwaliteiten garandeert, maar ook een zone die als geheel een (gebruiks)meerwaarde zal betekenen voor de ganse gemeente”. Zo moet het centrum van As uitgroeien “tot dé centrale plek voor de bundeling en concentratie van de openbare en privédienstverlening, de lokale handel en horeca en het verenigingsleven, dit alles gecombineerd met de woonstructuur”. Daarbij “staat de leefbaarheid van het centrum van As voor zowel de bewoner als de lokale handelaar voorop”.

13. Het blijkt niet dat de verzoekers de wettigheid van dit plan betwisten en het als strijdig met het RSV en PRSL aanzien.

Zij hebben dat, eerder, wel gedaan in het kader van het openbaar onderzoek en brachten toen tegen het ontwerp-RUP onder meer in dat elke beschrijving van de relatie van het RUP met het RSV en het PRSL ontbreekt en dat de gemeente zich in haar ruimtelijk structuurplan en het RUP een taakstelling heeft toegemeten “die niet de hare is op basis van het vigerende PRSPL”. De Gecoro wier taken door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar werden overgenomen, en met deze de gemeenteraad in zijn beslissing van 22 november 2012, heeft dit bezwaar evenwel op beargumenteerde wijze verworpen omdat het “niet klopt”. In het middel wordt aan die verwerping geen enkele aandacht besteed, laat staan nog dat de verzoekers ze ontkrachten.

14. Gelet op artikel 2.4.3, § 1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan elke verwerving van onroerende goederen, vereist voor de verwezenlijking van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, door onteigening ten algemene nutte tot stand worden gebracht.

Het vermoeden van algemeen nut dat die bepaling instelt, wordt in voorliggend geval door de verzoekers niet weerlegd. Noch de omstandigheid dat het onteigeningsdoel eveneens de private handel (ruim) ten goede komt, noch het feit dat het onteigeningsdoel via een publiek-private samenwerking gerealiseerd zal worden, volstaan – ook niet tezamen genomen – om te doen aannemen dat de verwerende partij het oogmerk om een coherent centrum te realiseren en het centrum van As, dat al lang met leegstand te kampen heeft, op te waarderen door in nieuwe ontwikkelingsmogelijkheden te voorzien (meer woningen, meer geconcentreerde lokale handel), ten onrechte als van algemeen nut heeft beschouwd.

15. Het tweede middelonderdeel is ongegrond.

16. Dat de onteigening ook “vereist” is voor de realisatie van het ruimtelijk uitvoeringsplan “Centrum”, wordt in de gemeenteraadsbeslissing van 22 november 2012, waarnaar het bestreden besluit verwijst, onder meer hierdoor verantwoord dat de particuliere eigenaars, gelet op “een versnipperde eigendomspositie” onvoldoende initiatieven kunnen nemen om het beoogde kernversterkend beleid “concreet te maken op het terrein” en dat het noodzakelijk is dat een aantal gronden in bezit genomen kunnen worden teneinde tot een daadwerkelijke en gestructureerde ontwikkeling van de centrumzone te komen.

Met de onteigeningsnoodzaak houdt ook de overweging in de voormelde gemeenteraadsbeslissing verband dat het “vanuit de ontwikkelingsvisie” met betrekking tot het centrum van As mogelijk moet zijn om de diverse deelgebieden ruimtelijk met mekaar te verbinden, dat dit enkel kan door in de nodige doorsteken te voorzien en dat de aanleg van de wegenis ten behoeve van een centrumontwikkeling geen taak is van de particuliere eigenaars.

17. Bij het voorgaande moet tevens het antwoord betrokken worden van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op het bezwaar dat de verzoekers tijdens het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp-RUP indienden en bij welk antwoord de gemeenteraad zich op 22 november 2012 expliciet aansluit. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar overweegt dat er zonder de onteigeningen geen sprake zal zijn van een centrumontwikkeling, dat zonder onteigeningsplan de leegstand van de gebouwen op de hoek met de Dorpsstraat in stand zal blijven, en dat een centrum met leegstand op die cruciale locatie van het centrum "een verdere negatieve invulling van het centrum [genereert]".

Specifiek met betrekking tot het eigendom van de verzoekers, dat niet zelf leeg staat, oordeelt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar over het bezwaar van verzoekers dat zij niet inzien waarom ook hun perceel, "waarover blijkbaar een wegenis zal worden doorgetrokken vanaf de Kerkstraat tot aan de Julius Peeterslaan", noodzakelijk onteigend moet worden en niet voort voor wonen bestemd kan blijven:

> "Waarom perceel 475A2 noodzakelijkerwijs onteigend dient te worden is af te lezen uit het ontwerp, immers zonder de onteigening van dit perceel is de realisatie van het voorgestelde plan niet mogelijk (zie toelichtingsnota IV.1. Analyse van de plek, IV.2. Visie, IV.3. Concept/structuurschets en IV.4. Inrichtingsvoorstel).
>
> De doorsteek is een onderdeel van de ontwikkelingsvisie die als doelstelling heeft het centrum van As te ontwikkelen als (enige) handelscentrum en ontmoetingsplaats voor bewoners en bezoekers. Het centrum moet beschouwd worden als dé centrale plek binnen de gemeente voor de bundeling en concentratie van de openbare en privédienstverlening, de lokale handel en horeca en het verenigingsleven, dit alles gecombineerd en verweven met de woonstructuur.
>
> [...] Betreffend pand situeert zich op een cruciale plek binnen de centrumontwikkeling. Een integratie van het gebouw binnen de ontwikkeling is binnen de huidige visie dan ook niet haalbaar."

18. In de gegeven omstandigheden wordt niet bijgevallen dat de verwerende partij de onteigeningsnoodzaak niet voldoende gemotiveerd en aannemelijk gemaakt heeft.

Het derde middelonderdeel is ongegrond.

19. In de visie van de verzoekers haalt de gemeenteraadsbeslissing van 9 oktober 2014 de wettigheid van de motieven van de bestreden beslissing, en van de gemeenteraadsbesluiten waarnaar ze verwijst, onderuit.

De Raad van State deelt niet die mening. Zoals de eerste verwerende partij in haar laatste memorie opmerkt, bevat de gemeenteraadsbeslissing van 9 oktober 2014 in essentie alleen maar een uitgebreider en volledige motivering. Dit is niet van aard om de merites van de motivering van de bestreden beslissing aan te tasten.

20. Wat meer bepaald de nieuwe motivering van het algemeen nut betreft, wijzen de verzoekers inzonderheid op drie punten. Voor zoveel het al effectief om elementen gaat die, zoals de verzoekers beweren, niet in de bestreden beslissing aan bod komen ofschoon dat in principe had gekund, kunnen de supplementaire gegevens bezwaarlijk de onwettigheid aantonen van een motivering die – hiervoor – al zonder deze gegevens toereikend is bevonden.

Ook voor de toevoeging, in de gemeenteraadsbeslissing van 9 oktober 2014, van nieuwe motieven in verband met de noodzaak van de onteigening geldt in de eerste plaats dat ze geen afbreuk kan doen aan het oordeel dat reeds de motieven waarop de bestreden beslissing steunt voldoende van de vereiste onteigeningsnoodzaak doen blijken. In zoverre de verzoekers, wat de "grondverwervingen door sociale huisvestingsmaatschappij Landwaarts en Nieuw Dak" betreft, doen gelden dat dit "niet meer [wordt] aangehouden en bijgevolg verlaten", is vast te stellen dat de grondverwervingen net als in de gemeenteraadsbeslissing van 22 november 2012 ook in de gemeenteraadsbeslissing van 9 oktober 2014 ter sprake komen, weze het dat ze in die laatste beslissing het resultaat worden genoemd van onderhandelingen door het gemeentebestuur.

21. Samengevat wijst de gemeenteraadsbeslissing van 9 oktober 2014 niet uit dat de motivering waarop het bestreden ministerieel besluit berust op enigerlei wijze ondeugdelijk zou zijn.

Het vierde middelonderdeel wordt afgewezen.

22. Het tweede middel wordt bijgevolg in al zijn onderdelen verworpen.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

23. Een derde middel is afgeleid "uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991, de materiële en de formele motiveringsplicht" en bekritiseert dat de bestreden beslissing verwijst naar bodemattesten van OVAM van 2 augustus 2013 en naar een brief van de gemeente As van 22 augustus 2013, zonder dat die documenten werden mee betekend aan de verzoekers "terwijl zij mede de motivering schragen".

Beoordeling

24. Het middel betreft de volgende overweging in het bestreden besluit:

> "Overwegende dat uit de bodemattesten van OVAM van 2 augustus 2013 blijkt dat geen gegevens beschikbaar zijn; dat de gemeente As bij brief van 22 augustus 2013 verklaart dat de percelen in kwestie niet zijn opgenomen in de gemeentelijke inventaris van risicogronden."

25. In de voormelde bodemattesten wordt alleen verklaard dat OVAM niet over relevante gegevens met betrekking tot de bodemkwaliteit beschikt. Harerzijds kan de gemeente alleen meedelen dat de percelen niet opgenomen werden in de gemeentelijke inventaris van risicogronden en dat zij

niet beschikt over enige aanwijzing dat op de percelen een vervuiling aanwezig kan zijn.

Met andere woorden reproduceert de geviseerde overweging de integrale inhoud van de betrokken documenten. Bijgevolg moesten ze hoe dan ook niet worden mee betekend.

26. Het middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien maart 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,

bijgestaan door

Astrid Truyens,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Astrid Truyens **Johan Lust**